

øjeblikket, går tilbage til landbrugsreformen, som blev vedtaget i 1992, hvor der som bekendt var en anden regering i dette Folketing.

Hvis man gennemgår, hvad den nuværende regering siden januar 1993 har forsøgt at lappe på – ting, som blev forsømt i 1992 – og hvor den af egen kraft har taget teten med hensyn til at få integreret landbrugspolitik og miljøpolitik bedre, så er der faktisk masser af resultater.

Regeringen er selvfølgelig enig i, at vi skal sikre det danske grundvand og de ressourcer, der er her, og vi er også enige i, at braklægningsen skal indgå som et naturligt bidrag hertil. Derfor synes jeg også, at Venstre og De Konservative skulle lægge mærke til det udredningsarbejde, som udmøntes i den betænkning, som har fået nr. 1309, som et udvalg omkring natur, miljø og EU's landbrugspolitik kom med.

Det var et udvalg, hvor der var repræsentanter for landbrugsorganisationerne, for Danmarks Naturfredningsforening, Friluftsrådet, Amtsrådsforeningen, Miljø- og Energiministeriet samt mit eget ministerium, som i fuld enighed kom med en række forslag, som sigter på i videst muligt omfang at integrere hensynet til det omgivende miljø og den omgivende natur i den fælles landbrugspolitik.

Det er regeringens opfattelse, at udvalgets anbefalinger er et godt grundlag for initiativer til såvel beskyttelse af grundvandet som til fremme af natur- og miljøhensyn mere generelt.

Det indgår i udvalgets anbefalinger, at tilskudsadministrationen først skal udlægges til Strukturdirektoratet og så helt ud til amterne, og vi forhandler i øjeblikket et ændringsforslag til lovforslag nr. L 109, der netop vil muliggøre det.

Hvad er det, der er sket her? Her er der sket det, at den nuværende regering har sikret, at disse mange millioner kroner kommer direkte ud i de områder, vi her taler om; de kommer direkte ud, så der forhåbentlig kan blive – og sådan har jeg oplevet det indtil nu – en god og konstruktiv dialog imellem amterne, som har det regionale ansvar, og de enkelte landmænd og Naturfredningsforeningen m.v. derude.

Jeg vil gerne sige til Venstre og De Konservative, at jeg tror, man skulle kigge sig lidt rundt i det amtslige landskab og se, hvad der netop i disse uger sker på dette område. Der er faktisk grund til optimisme. Det er ret opløftende, det, der sker, og det, der sker, er altså på baggrund af et godt, gedigent udvalgsarbejde, hvor grønne organisationer og landbruget tilsammen har vist sig at være betydeligt mere konstruktive og

direkte end det, som Venstre og De Konservative her lægger op til.

Jeg arbejder fortsat på de miserer, som er tilbage fra 1992, og bl.a. i de prisforhandlinger, som vi er startet på i Rådet af Landbrugsministre for at få rettet op på disse ting, vil jeg bruge mange kræfter på dette i den kommende tid.

Men for at vende tilbage til indfaldsvinklen, vil jeg gerne sige, at det ikke altid helt er til at forstå og til at følge med i, at netop Venstre og De Konservative her i dag vil gøre sig til de store beskyttere af natur og miljø. Der har været for mange tidspunkter undervejs igennem den her debat, hvor de netop har forsømt at gøre det, hvor de kunne have haft stor indflydelse, og hvor vi så ikke ville have haft de problemer, som vi rent faktisk står med i dag.

Niels J. Langkilde (KF):

Først tak til Enhedslisten. Enhedslisten har dog vist lidt konstruktiv tankegang med hensyn til et enkelt af punkterne, men jeg kan så ikke forstå, hvorfor Enhedslisten, når de er begejstrede for grønne enge, ikke også kan se, at udvidelsen af bræmmerne langs åerne er et meget vigtigt bidrag til et bedre miljø og til begrænsning af pesticidernes mængde i vore vandløb, pesticider, der er til stor skade for fiskelivet og hele faunalivet omkring vore åer og vore bække. Jeg synes, det er mærkeligt, at man kun kan være med til den ene del – det andet hænger meget nøje sammen med det. Men De Konservative tager som sagt gerne små resultater, hvis vi kan blive enige om noget.

Man kan undre sig over, at man kritiserer for ikke at ville nå resultater, når man under udvalgsarbejdet fik mulighed for at bide til bolle – det gælder også SF, som har talt meget positivt om det, og det gælder Socialdemokratiet, som mange gange har talt positivt om de her tanker – men i stedet trænerer sagerne og henviser til tidligere betænkninger.

Det er så også den strategi, landbrugs- og fiskeriministeren anvender. Han er kommet med én konkret ting, og det er udlægning til amterne. Nu har jeg gjort mig den ulejlighed at være ude og tale med amterne. I Fyns Amt, hvor jeg kommer fra, frister de ekstra muligheder, der er givet, ikke mange landmænd til at gå i gang med projekterne; beløbene er for små i forhold til den bonitet, som jorderne har i det fynske.

Vi risikerer at havne i samme situation, som vi havnede i sidste år, hvor mange af de penge,